

WYMOGI REDAKCYJNE:

1. Tytuł dużą czcionką (14, nie kapitalikami) wyśrodkowany. Pod spodem Imię i nazwisko autora, jego adres mailowy oraz nazwę i adres instytucji jaką reprezentuje autor.
2. Do artykułu proszę dołączyć streszczenie i słowa kluczowe w języku polskim i angielskim (umieszczone przed treścią artykułu). Słów kluczowych powinno być od 5 do 10 a każde ze streszczeń nie powinno przekraczać 600 znaków.
3. Teksty proszę przygotowywać w programie MS-Word i zapisać czcionką Times New Roman; wielkość czcionki 12 punktów dla tekstu głównego oraz 10 punktów dla przypisów, interlinia 1,5 wiersza w tekście głównym. Wyjustowanie tekstu głównego i przypisów.
4. Objętość artykułów nie powinna przekraczać 1 arkusza autorskiego (40 000 znaków ze spacjami i przypisami).
5. Osoby (autorzy, twórcy, redaktorzy itp.) wymieniane w tekście po raz pierwszy podawane są z pełnym imieniem i nazwiskiem, po raz kolejny – inicjał imienia i pełne nazwisko, w przypisach podajemy inicjał imienia.
6. Pseudonimy wszelkiego typu piszemy w cudzysłowie; jeżeli razem z imieniem i nazwiskiem, wówczas pseudonim w cudzysłowie między imieniem i nazwiskiem lub po imieniu i nazwisku w cudzysłowie ze skrótem ps. wyjątki: przypadki, w których zwyczajowo odchodzi się od tej zasady. Przykłady: Henryk „Hubal” Dobrzański, Leopold Okulicki ps. „Niedźwiadek” – ale: Tadeusz Bór Komorowski; Zenon „Miriam” Przesmycki – ale: Bolesław Prus, Aleksander Głowacki ps. „Bolesław Prus”.
7. Cytowane w tekście i przypisach fragmenty innych prac, dokumentów bądź edycji źródłowych oddajemy czcionką prostą, biorąc całość w cudzysłów. Cudzysłowy powinny być polskie (dolny i górny). Tekst cytowany w cytacie powinien być ujęty w tzw. żabki («»).
8. W tekście i przypisach tytuły książek, artykułów, utworów, filmów oraz dzieł artystycznych zapisujemy czcionką pochyłą (kursywa).
9. Tytuły gazet i czasopism zapisujemy czcionką prostą w cudzysłowie.
10. Zwroty w języku obcym – łacińskie, angielskie itp. proszę zapisać kursywą.
11. Tytuł artykułu zapisujemy czcionką 14, śródtytuły czcionką 12, przy czym ich nie numerujemy, wyróżniamy je przez pogrubienie.
12. W tekście i przypisach stosujemy ogólnie przyjęte skróty: r. - rok, roku; w. - wiek, wieku; także: np., itd., m.in..
13. Daty w tekście i przypisach w pełnym brzmieniu zapisujemy cyfrowo np. 4.12.1610 r. Słownej nazwy miesiący używamy w przypadku, gdy nie jest podana data roczna, np. 6 sierpnia. Określenia roku i wieku skracamy po liczbie, przed liczbą piszemy w pełnym brzmieniu, np. "w 1618 r.", "w XVIII w.", ale: "w roku 1943", "w wieku XX". Nie używamy cyfr dla określeń typu: lata trzydzieste, podobnie w przypadku numeracji wojen lokalnych i światowych (druga wojna światowa).

Przypisy:

1. Stosujemy przypisy dolne.
2. Przypisy powinny mieć numerację ciągłą w obrębie całego artykułu.
3. Jeżeli konieczne jest sporządzenie przypisu do tytułu tekstu, to przypisu tego nie numerujemy, tylko opatrujemy gwiazdką.
4. Zapis cytowanej pozycji bibliograficznej powinien zawierać:
  - inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł dzieła (kursywą), miejsce i rok wydania, numer strony której dotyczy przypis: M. Eliade, *Okultyzm, czary, mody kulturalne. Eseje*, Warszawa 2004, s. 69-72.
  - w wypadku pracy zbiorowej: tytuł dzieła, inicjał imienia i nazwisko redaktora, miejsce i rok wydania: J. Sławiński (red.), *Słownik terminów literackich*, Wrocław 1998, s. 30.
  - w wypadku pracy będącej częścią większej całości: P. Szukalski, *Kohabitacja w Polsce*, [w:] P. Szukalski, W. Wawrzywoda-Kruczyńska (red.), *Rodzina w zmieniającym się społeczeństwie polskim*, Łódź 2004, s. 49.
  - W wypadku artykułu w czasopiśmie: W. Frąc, *Uwierzyć w kino. Refleksje wokół adaptacji filmowej Solaris Stanisława Lema*, „Kwartalnik Filmowy” 1999, nr 26-27, s. 124.
  - Poszczególne elementy przypisu oddzielamy od siebie przecinkami, na końcu stawiamy kropkę.
  - Tytuły prac cytowanych po raz pierwszy podawane są w przypisie w pełnym brzmieniu, wraz z miejscem i rokiem wydania. Przy ponownym cytowaniu pracy danego autora używamy zapisu skróconego tytułu pracy lub pomijamy tytuł, gdy tego autora przytaczamy w tekście tylko jedną pracę, po wielokropku stosując skrót „dz. cyt.”. Cytując dzieło z poprzedniego przypisu, stosujemy skrót „Tamże”. Gdy bezpośrednio po dziele danego autora cytujemy kolejne jego dzieło, zamiast nazwiska autora piszemy: „Tenże / Tejże”. Identyczne zasady powtórnego cytowania stosujemy przy artykułach z czasopism, prac zbiorowych, w wydawnictwach źródłowych itp.:
    - A. Pitrus, *Kino kultu*, Krakow 1998, s. 9.
    - M. Buchowski (red.), *Amerykańska antropologia postmodernistyczna*, Warszawa 1999, s. 170.
    - Tamże, s. 55.
    - A. Pitrus, dz. cyt., s. 11.
  - W przypadku cytowania po raz pierwszy publikacji obcojęzycznych - tytuł i dane bibliograficzne (miejsce wydania, tom, zeszyt itp.) podajemy w języku publikacji.
  - W przypadku stron internetowych zapisujemy inicjał imienia, pełne nazwisko, tytuł, adres strony, dzień ostatniego dostępu: D. H. Jones, *The Body Eclectic: Viewing Bodily Modification in David Nebreda*, <http://reconstruction.eserver.org/051/jones.shtml>, 01.01.2001.

Bibliografia:

1. Bibliografię zamieszczamy na końcu tekstu. Po słowie Bibliografia należy umieścić dwukropek.
2. W bibliografii zamieszczamy przytaczane teksty w kolejności alfabetycznej: pełne nazwisko i inicjał imienia autora (artykułu lub pracy zbiorowej), tytuł, miejsce i rok wydania.
3. Segregacja literatury cytowanej: teksty źródłowe; książki/czasopisma; netografia (strony internetowe); filmografia; w przypadku korzystania z innych mediów dodajemy kolejne kategorie.
4. Pozycje w bibliografii powinny być ponumerowane w nawiasach kwadratowych (to bardzo ważne dla wyszukiwarek np google):

[7] Eliade M., *Okultyzm, czary, mody kulturalne. Eseje*, Warszawa 2004